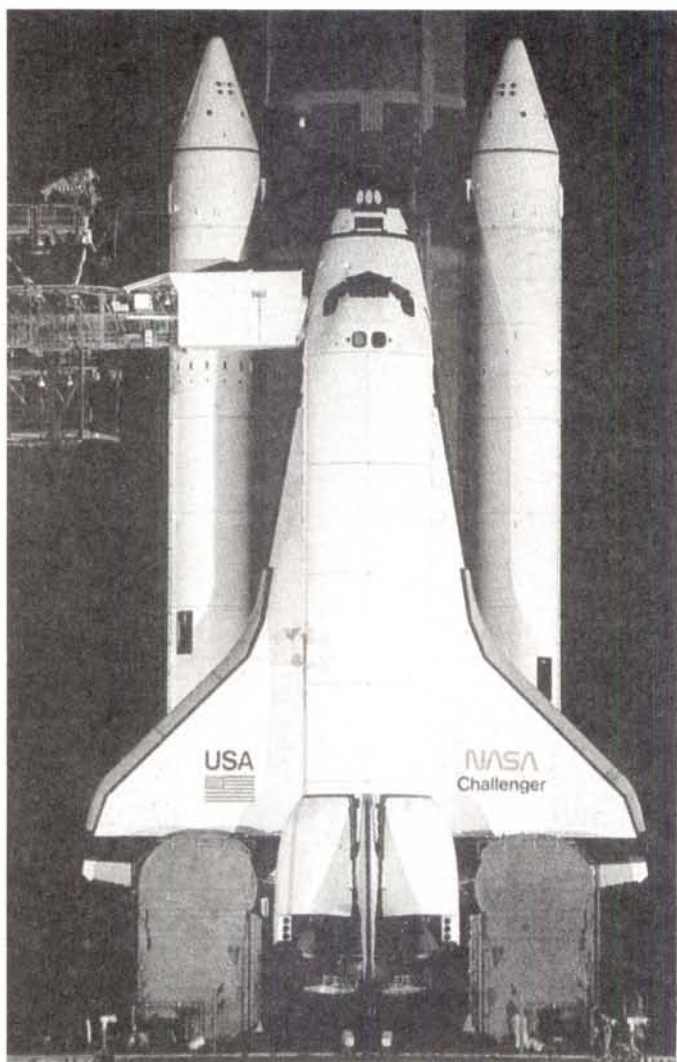

L'esclat del Challenger

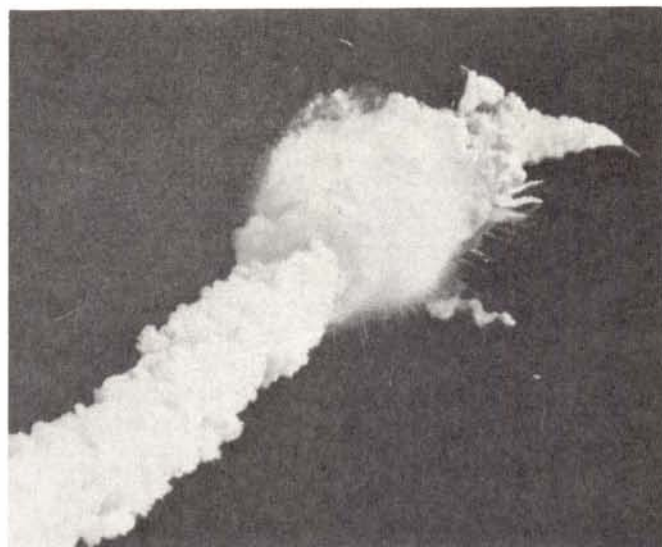
Indubtablement, la mort dels set tripulants nord-americans amb l'esclat de la nau espacial Challenger, al minut i quinze segons d'enlairar-se, és un fet prou trist i dolorós perquè tothom, independentment de la seva ètica particular, expressi el degut testimoniatge de condol.

Aclarit aquest punt, però, creiem necessari situar l'esdeveniment, i les seves possibles interpretacions, en el seu vertader context. Fóra absurd, per exemple, que des d'aquest pòrtic ens manifestéssim en contra de l'aventura de l'home en la conquesta de l'espai; fóra, d'alguna manera, equivalent a manifestar-nos en contra de l'avenç de la ciència en el sentit més ampli. Ara bé, no podem de cap manera admetre que hom vulgui servir-se de la ciència una vegada més com a pretext per a emascarar i intentar de justificar procediments que recolzen exclusivament en principis i valors d'una societat ben particular, per més argumentació i escalf "cientista" que hom vulgui donar al desgraciat afer del Challenger.

No ens enganyem: el primer responsable n'és la cursa militarista (anomenada "guerra dels estels") engegada per l'administració Reagan, amb intenció de guanyar. En aquest sentit, doncs, els dissortats tripulants del Challenger no són pas herois del progrés

científic com hom pretén, sinó més aviat maulaurades víctimes del militarisme. Quants noms caldrà afegir encara a aquesta llista?

Quantes persones hauran de perdre la vida amb publicitat o sense i parlin la llengua que parlin?. En nom del progrés científic, cal aturar les curses militaristes, les faci qui les faci i sigui quin sigui el pretext per a fer-les.

Conquerir l'espai, avançar en el coneixement científic de l'home sobre aquest planeta i fora d'ell és ensems un repte i una necessitat tant per a l'home d'avui com per al de demà; i en aquest sentit voldríem interpretar les paraules del professor Margalef quan diu: "Cultura és tot allò que no ens ve donat genèticament". És a dir, és l'expressió de la necessitat intel·lectual, i per tant estratèg, de l'home, d'aixamplar els seus coneixements científics, de forma progressiva i continuada, la qual cosa és inherent al seu desenvolupament com a espècie.

Altrament, l'esclat del Challenger ha de ser motiu de reflexió per a tota la humanitat i molt especialment per als governs que amb expressions jacobines (sovint buides de la més elemental ètica) com "raó d'Estat" "raó suprema" "necessitat nacional", contreuen, en nom dels pobles, greus responsabilitats que posen en perill el futur de tota la humanitat.

Fent-nos ressò del que ha dit el catedràtic Sebastià Estradé referint-se a la catàstrofe del Challenger i a la "guerra dels estels", diríem amb ell: "perquè si avui el Challenger, en comptes de set pacífics astronautes, hagués dut material nuclear, la desgràcia ara ja finida tot just començaria" Una lliçó que sens dubte ens cal aprendre.